

Revistă independentă a epigramei românești de pretutindenii

Director: Viorel MARTIN

Redactor-șef: Nicolae BUNDURI

POȘTA REDACȚIEI

Viorel Martin

Dragii mei cititori,

Vă mulțumesc pentru materialele trimise: epigrame, poezii umoristice, articole critice, etc. De la ultimul număr al revistei, am pățit un mare necaz. Având eu diabet cu glicemii foarte mari și lovindu-mă la degetul mic de la piciorul drept, nu l-am mai putut salva și mi l-au tăiat. Acum unii prieteni nu îmi mai spun Moș Martin, ci Tom Degețel. Cu această dureroasă ocazie (și la propriu, dar și la figurat), am scris câteva catrene.

Văzând eu, după operație, că pantoful drept mi-e prea larg, iar stângul mă strânge, am scris:

Soluția opimă

Ieri, chirurgii observau
Că pantofii mă strângeau...
Și au hotărât în cor:
Să-mi cioplească din picior!

Supărat că medicii nu mi-au spus de alternativa hiperbară, că aș fi salvat precis degetul de la fierăstrăul cu care mi l-au tăiat, am făcut catrenul:

Chirurgilor măcelari

Ei taie-ntr-una, pe spetite,
Cu fierăstraie și cuțite.
Nu vor metode hiperbare...
Că tot ciubucul le dispare!

Eram tentat să scriu „Că tot ciubucul le-ar dispăre”, dar atunci eram obligat să scriu „le-ar dispărea”, pentru că avem de-a face cu un verb de conjugarea a treia, și trebuie să îl respectăm ca atare. În prima zi după operație, când mi-am văzut prima dată piciorul desfășat, subțire și urât, primul meu gând a fost: „Cum mă mai duc eu la mare, cu piciorul ăsta?”, că nu am mai fost la mare de vreo cinci ani și voiam să merg în 2014. Ca să-mi fac curaj, am făcut epigrama:

La mare, fără un deget

Fetele m-au invadat
Și-abia astăzi le-nțeleg;
Că am degetul tăiat...
Dar am buzunaru-ntreg!

Am scris multe epigrame. Nu vă mai plictisesc cu toate.

Închei cu o epigramă a marelui Mircea Trifu – Dumnezeu să îl ierte!

Unui epigramist

Dintre atâtea rânduieli,
De una trebuie s-asculți:
Pe cititori să nu-i înșeli...
Că nici așa nu ai prea mulți.

La concursurile revistei s-au acordat următoarele premii:

Pentru concursul „Alexandru Clenciu”

Tema : „L-a luat valul”

Premiul I**UNUI POLITICIAN**

La noi, în plaiuri românești,
E-o vorbă veche, de la greci:
Pe valul mării mai plutești,
Dar pe-al corupției... te-neci!

Vasile Larco

Premiul II**NECLINTITUL VAL**

Strămoșul dac s-a tot luptat,
Cu-ntregul corp pretorian,
Dar în final a observat
Că-l luase „valul lui Traian”...

Dan Căpruciu

Premiul III**CU SOACRA PE LITORAL**

Intrând sărmana-n apa rece,
Luată-a fost de primul val...
Și-un ginere ofta pe mal:
– Vai, ce e val ca valul trece!

Ion Cuzuioc

Premiul III**Miss Minciunica**

Blamată de noi toți întruna,
De-i zisă-n public, sau în taină,
O, ce frumoasă e minciuna,
Rostită de o gură faină!

Dan Căpruciu

Concursul „Nicolae Ghițescu”**Tema : „Minciuna”**

Pentru numărul 13 al revistei *Lumea Epigramei*, temele pentru concursuri sunt următoarele:

Premiul I**MINCIUNA**

Așa cum azi e-n legea firii,
Pe-ngusta cale-a săvârșirii,
Minciuna cade, drept urmare,
Dar cade numai în picioare!

Cătălina Orșivski

Pentru concursul „Alexandru Clenciu”**Tema : „Schimbare”****Concursul „Nicolae Ghițescu”****Tema : „Medicamente”**

Vă rugăm să ne trimiteți materiale numai pe e-mail, la adresa:

viorel.martin@gmail.com

Menționăm că ne găsiți toate numerele revistei pe blogul:

lumeaepigramei.blogspot.com

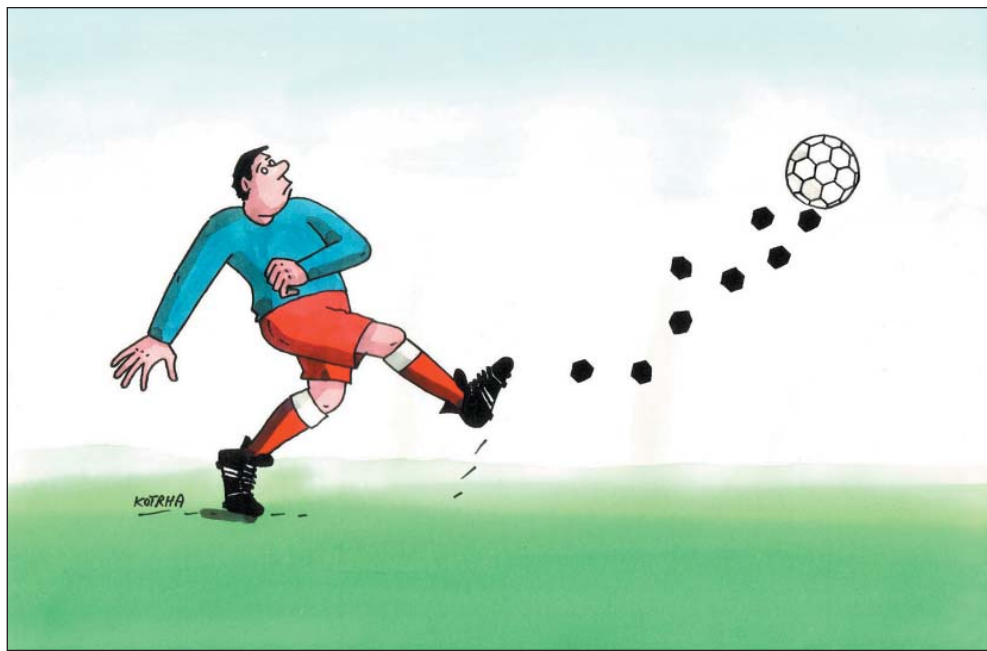
Premiul II**ADEVĂRUL ÎN PRIMEJDIE**

Stă adevărul și suspină
În pom, căci jos, la rădăcină,
Minciuna rea și hămesită
Abia așteaptă să-l înghită.

Vasile Larco

Să auzim numai de bine!

Viorel Martin

Scurt circuit în „Lumea Epigramei“

Grupaj realizat de Nae Bunduri

În decursul ultimilor ani, mulți scriitori de epigramă, sau cititori fideli ai acesteia, au încercat fie să o definească, fie să-i găsească un loc în spațiul literar. Personal nu m-aș hazarda să afirm că epigrama este un *gen literar*. În literatură cunoaștem trei genuri de bază: LIRIC, EPIC și DRAMATIC. Fiecare dintre ele cuprinzând și câte o serie de specii și subspecii, având la bază același caracter al genului dar trăsături diferite. De exemplu, din genul liric sunt consemnate în enciclopedia următoarele *specii*: imnul, oda, pastelul, elegia, satira, meditația, sonetul, rondelul, gazelul iar din categoria populară: doina, cântecul, bocetul. A se remarca faptul că până și bocetul este considerat specie a genului liric, epigrama fiind omisă de făcătorii de enciclopedia. Singurul care ne recunoaște epigrama ca specie a genului liric este sfântul nostru DEX. A spune că epigrama e un gen literar înseamnă a o rupe de poezie, de vers, de prozodie și a-i găsi niște specii proprii care, de fapt, nu există. Epigrama, ca *specie* a genului liric, poate avea eventual subspecii pe care voi încerca să le enumăr și să exemplific. Definițiile date epigramei, de unii confrăți, au fost extrem de variate, unele suculente, deci hazlii, altele metaforice, deci cu sâmbure filozofic, unele ironice și chiar cu

nuanță de cinism, sau chiar definiri prin asemănare și comparație cu unele lucruri și fenomene din jurul nostru. Mulți autori de valoare au reușit epigrame excelente chiar din definirea epigramei.

Definiția hazlie:

Patru versuri cât mai scurte:

Trei îți fac un pic de curte,

Iar al patrulea, cu haz...

Te ciupește de obraz.

Virgil Cacinschi

Despre epigramă

Taie-mi capul, fă-mi ce vrei,

Știi s-o scriu... dar nu știu ce-i!

Ion Grigore

Definiția metaforică:

Arabescuri pe hârtie,

Cu umor și fantezie:

Trei din rânduri te răsfăț,

Iar al patrulea ... te-ngheață !

Viorica Cristodulo

Definiție comparativă:

E amanta jucăușă

Care-atunci, când te iubește,

Te gonește pe o ușă

Și pe două te primește!

Gheorghe Penciu

Cu riscul de a fi incompletă sau discutabilă, voi încerca o categorisire a epigramei cu exemplificările de rigoare. Cea mai simplă și des întâlnită este *epigrama constatativă*. Ea nu face altceva decât să observe și să dezvolte

poanta din mediul înconjurător și s-o îmbracă frumos în hainele prozodiei. Despre aceasta, orice cititor ar fi tentat să spună: și eu am observat, dar nu mi-a venit ideea să fac o epigramă din ceea ce am văzut. A nu se confunda cu versificarea unor poante preexistente, din bancuri sau anecdote, ceea ce nu ar fi *fair-play*, pentru niciun epigramist adevărat.

Iată niște constatări frumoase, deși cam... dulci-amare:

Meditație

O spun lucid, iau martori zeii,
Că frumusețea-i iad sadea:
E primul dar făcut femeii...
Și primul care i se ia.

Vasile Langa

De 1 Aprilie

Iubita mea se dovedește
De-o consecvență colosală:
O zi pe an mă păcălește
Și restul zilelor mă-nșeală.

Mircea Trifu

La tribunal

Săli aglomerate
De împlicinați:
Unii au dreptate,
Alții... avocați.

Ștefan Tropcea

Umorele de situație face parte din categoria umorului *constatativ*, dar are marea calitate de a localiza desfășurarea faptelor și a crea o imagine spațială cititorului. Iată exemple:

Culesul viilor

Se tot petrece, anual,
Aceași milenară dramă:
Culesul viilor pe deal
Și-al morților, mai jos, pe cramă!

Al. Clenciu

Întoarcerea eschimoșului

În caiac vâslind se-ndreaptă
Către țarm, unde-l așteaptă,
Rumenă de ger la față,
Eschimoașă-sa pe gheață.

Al. Clenciu

La Luvru

Venus – toată numai grații –
Mâini nu are și-i păcat:
Ascultând ce zic bărbații...
Ce de palme le-ar fi dat!

Mircea Trifu

Unui instrumentist

La volan când a urcat,
Soarta-i fu ironică:
La Ploiești avea Fiat,
La Bușteni... armonică!

George Zarafu

Jocul de cuvinte este un mod de a scrie epigramă, cu părțile lui frumoase, dar și cu riscul de a ne apropia prea mult de rebus. Iată un exemplu bun:

Cântăreața în concurs

Concurenta-i bunicică,
Pricepută la cântări,
Însă e la mijloc, cică,
Un concurs de-mprejurări.

Giuseppe Navarra

Epigrama politică este ca și prima „meserie” a femeii. S-ar putea scrie sute de volume-culegere cu această subspecie. Iată una mai veche:

Fostului

Zace-aici un fost stăpân,
Ce-a trecut în nevință,
După-o lungă suferință ...
A poporului român!

Ionel Iacob-Bencei

Ironia fină, și mai ales *autoironia*, sunt moduri de a crea un umor ceva mai „acidulat”, dar trebuie restricție spre a nu se aluneca pe panta vulgarității, sau chiar a aspectelor injurioase. Bine dozate, ironia și *autoironia*, dau satisfacție și cititorilor mai puțin avizați. Iată exemple:

Poetul

M-am studiat în mod definitiv
Și am ajuns la rezultat concret:
Nu sunt poet întâmplător bețiv,
Ci sunt bețiv întâmplător poet.

Ioan Pop

Confesiune

Momentul greu a fost trecut
Și iată-mă-nsurat și eu!
Iar dacă-aș fi un prefăcut...
I-aș mulțumi lui Dumnezeu.

Dimitrie Jega

Reticență

De-am stârpi pe proști, cumva,
Cum se pare c-ar fi logic,
Oare nu s-ar perturba...
Echilibrul ecologic!?

Nic Petrescu

Epigrama cu adresă face parte din categoria „Duel de unul singur”, adică cineva aruncă o mănășă, dar nu o ridică nimeni. Această subspecie poate deveni jignitoare, dacă autorul scapă frâiele. Nu e cazul în cele de mai jos:

Întâlnire Mircea Pavelescu – Cincinat Pavelescu

Mircea, proaspăt răposat,
Cu privirile-i plecate,
Intră-n cort la Cincinat:
– Tu ești Mircea? – Da-mpărate!

Al Clenciu

Epigramistului Al. Barbu Emandi

La Ploiești, în toi agapa,
Dialog între miopi:
– El e Barbu, cel cu „Groapa”?
– Nu, e cel ce dă în gropi!

Al Clenciu

Epigrama

Epigrama, precum știm,
Este fata de-mpărat
Pe care-o iubea Nigrim...
Dar și ea pe Cincinat.

M.I. Quintus

Epigrama metaforică, spre deosebire de toate celelalte, aceasta nu crează cascade de râs, ci lasă loc de meditație și semne de întrebare. Ea se adresează unei anumite categorii, categoria celor care pot dezvolta o idee exprimată parțial adică doar cu unul din termenii de comparație, celălalt urmând să fie intuit. Această categorie este o adevărată hrană spirituală.

Aforism

Din zori în noapte, tot o apă,
Și-n șirul zilelor, la fel,
Aleargă omul către groapă...
De iese sufletul din el.

Nicolae Ghițescu

Meditație

Stejarilor cu fruntea-n soare,
Li-i dat să moară în picioare,
De nu cumva, un ram de-al lor,
Ajunge coadă de topor.

Șt. Tropcea

Plâns de toamnă

Când norii plâng și când copacii
Își plâng pierduta boltă verde,
Iar câmpul gol își pierde macii...
Eu râd... că nu mai am ce pierde!

Stelian Ionescu

Axiomă

Nu intră nici la blând îndemn,
Nici la poruncă de satrap,
Chiar orice cui în orice lemn,
Chiar orice gând în orice cap.

Sorin Pavel

Epigrama cu pistă falsă. Pista falsă este des utilizată în epigramă, ca și în rebus, având menirea să deruteze cititorul în mod plăcut, trimițându-l în primele trei versuri pe o direcție falsă, ca apoi, în versul patru, să-și dea seama în mod surprinzător că altul era drumul.

Unui secretar P.C.R.

Vila lui domină zarea,
Perlă-i strălucind în soare,
Din balcon se vede marea...
Marea clasă muncitoare.

Gavril Glodeanu

Epigrama ca oglindă a falsei naivități

în care autorul, autoironizându-se, înscenează o naivitate care de fapt nu-i aparține, dar pozează în figura naivului autentic.

Cosmopolitul

Port doar cravate din afară
Și n-am motive să mă plâng;
Acestea – fabricate-n țară,
Sunt mizerabile... mă strâng!

Al Clenciu

Epigrama ca oglindă a absurdului

bine controlat. Este o modalitate de a se crea o oarecare confuzie care, la o a doua lecturare, se „limpezește” în mintea cititorului. Este adresată unui anumit segment de cititori, nefiind „digerată” de oricine.

Constatare

Din epigrame, cum se știe,
Rămâne una la o mie.
El nici o sută n-a făcut,
Și e deja... necunoscut.

Nicolae Ghițescu

Epigrama cu suspans. Ca și în cazul epigramei cu pistă falsă, ca și în cazul tuturor epigramelor cu poantă adevărată, în cazul epigramei cu suspans, poanta apare în ultimă instanță fără ca primele trei versuri să sugereze vreo idee, care să deconspire nuanța poantei.

Concluzie

A fost în viață cumpătat,
Nici n-a băut, nici n-a mâncat,
Nici n-a făcut din noapte zi,
Și a trăit o sută. Și?

Nicolae Ghițescu

Epigrama dialog. Pune în scenă, cum e și firesc, cel puțin două personaje. Dacă e bine construită, bazată pe o poantă de „granit”, dialogul este plăcut lecturării. În caz contrar poate degenera în banalitate. Iată una bună:

Unui gestionar necinstit

A telefonat acasă

Când l-au prins cu mâna-n bani:

– Scumpa mea, nu vin la masă!

– Cât întârzii?...Șapte ani!

Nicolae Ghițescu

Epitaful. Paradoxal, din epitafuri s-a născut un cimitir. Cimitirul din Săpânța. Grecii au fost primii autori de epitafuri, apoi și dacii; văzând în moarte acea trecere firească pe care noi – să zicem că o înțelegem. O înțelegem când se întâmplă altuia. Epitaful nu-i decât o ironie la adresa morții. O să citez un epitaf-distih care sugerează mai mult decât o nuvelă.

Nomina odiosa

Aici zace...

Bine face!

V. Smarand Popescu

Iată cum, în patru vorbe a câte patru litere fiecare, autorul ne spune totul despre cel decedat.

Am strâns în viață mult și bine,

Am tras mereu ca un măgar,

Dar n-am luat nimic cu mine...

Că mi-a fost lene să le car!

Viorel Martin

Drumețule, de faci o tură

Pe lângă locul meu de veci,

Te rog pășește pe poteci...

Să nu mă calci pe bățatură!

Ștefan Șerban

Madrigalul. Deși DEX-ul ne spune că este o poezie care exprimă sentimente (de dragoste, evident) mai ales la adresa femeii, sau e o compoziție muzicală fără acompaniament, scriitorii de epigramă îl folosesc și la adresa unor bărbați cu notorietate, poeți, pictori, actori, sportivi etc. Din păcate, nu am întâlnit madrigaluri la adresa politicienilor.

Lui Al.O. Teodoreanu

Să-nchinăm paharul

Pentru Păstorel;

N-a fost nici Cotnarul

Mai spumos ca el!

M.I. Quintus

Sau:

Lui Eminescu

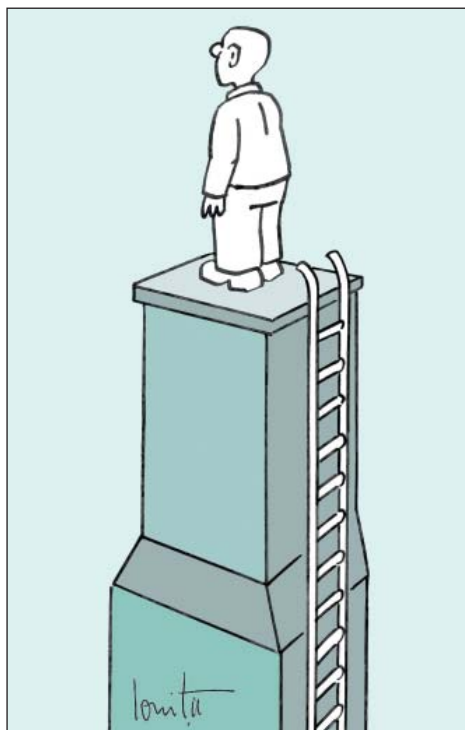
Peste dealuri și coline,

Vreme trece, vreme vine,

Numai tu rămâi prin veacuri...

Dor de codri și de lacuri!

Viorel Martin

O samă de epigramaști ieșeni

Grupaj realizat de Vasile Larco

Cineva m-a sfătuit să las fumatul

Sfatul tău e minunat:
Noi metode întreprind,
Cu bomboane-am încercat,
Dar nu pot să le aprind.

Anda Andrieș

Regulă

Viața confirmat-a
Faptul peste ani:
Fiii de „bani gata”
Nu fac nici... doi bani!

Ioan Frențescu

Libertate de exprimare

Azi toți sunt liberi să vorbească
Și, depășindu-și modestia,
Sunt mulți ce pot să dovedească
Ce mult zăcuse-n ei prostia!

Gheorghe Bălăceanu

Soarta bătrânului

Pe un bătrân de îl ascuți,
Adesea-ți vine să suspini:
Nevoie are el de mulți,
Dar ce păcat: de el, puțin!

Mihai Haivas

Integrarea în UE

Pot spune sigur: am intrat,
Dar mă încearcă o uimire,
Și chiar sunt foarte-ngrijorat:
Că nu mai văd nici o ieșire.

Mihai Batog-Bujeniță

Arbitrul de fotbal

Arbitrul joacă mare rol
Influențând direct destinul:
El poate acorda un gol...
De-i faci în prealabil *plinul*.

Constantin Iurașcu-Tataia

Deviere cotidiană

Azi răul e în libertate,
Iar binele-i închis în templu,
Sunt răutăți, dar, din păcate,
Acei de „sus” ne dau exemplu!

Sorin Cotlarciuc

Din însemnările unui oportunist

Abil e-oportunistul care
Găsește, uneori, pe-alese
Și în **portița** de scăpare
O **cheie**-a marilor succese.

Vasile Larco

Cearta

Cuvânt banal
Ce-i, în esență,
Proces verbal
De divergență!

Eugen Deutsch

Românii și spațiul Schengen

Vrei să știi de ce anume
Către Vest o iau la trap?
Mulți să scoată capu-n lume,
Alții să-și ia lumea-n cap.

George Petrone

Unui vânzător de vinuri

Spunea că două sorturi are...
Și nu-l pot face să priceapă
Că au perfectă-asemănare,
Cu două picături de apă!

Paula Georgeta Dimitriu

Epigrama

Pe câmpia literară
Epigrama-i s-ar părea
Pentru unii floare rară,
Pentru alții, iarbă rea.

Vasile Vajoga

NICUȘOR CONSTANTINESCU București

Generozitate și nu prea

Prietenii, când eu m-am însurat,
Să mă congratulateze-au dat năvală;
De-atunci nu mi s-a mai întâmplat,
Să fiu felicitat pentru-o greșeală!

Certitudine

Când ți se cântă Aleluia
Și faci popasuri la răscruci,
Ești sigur, și în România,
În ce direcție te duci!

Țel mobilizator

Parvenitu-n viață are un mobil:
Vilă, acareturi și pământ fertil,
Gologani, amantă, trai de griji ferit...
Și o pușcărie cu... confort sporit!

Olteanul

Olteanu-i cunoscut ca un cal breaz,
Te cumpără și vinde, după caz,
Și chiar de el când se mai face haz,
Zâmbește și nu-l doare nici... în praz!

Banii n-aduc fericire

În urbea mea, toți oamenii săraci,
Șomeri, pensionari, aurolaci,
Trăiesc din greu, sfidând înavuțirea,
Convinși că banii n-aduc fericirea!

Parohului Feștilă Pipăilă

La spovedit, când fete-i vin,
Părintele, ca bun creștin,
Le pipăie pe unde poate
Ș-apoi, le iartă de păcate!

Soacră, soacră...

Ochi ca să mă vadă – soacra mea nu are!
Însă vede totul și i se năzare,
Că mai totdeauna și în orice fac,
O bârfesc pe dânsa, chiar și-atunci când tac!

Precizare

Vreau să spun, lăsând deoparte șaga,
Să priceapă până și-un puștan;
Una e să fii Vasile Blaga...
Și alta-i să fii *Blaga Lucian*!

Cununie cu semne de întrebare

S-a logodit Arvinte cu Emil!
Ș-aflând că își doresc și un copil,
Mă tot întreb și nu îmi pot răspunde:
Cum ar putea să-l facă și pe unde?

La un magazin de pompe funebre

Cam derutat și cu emoție,
Citesc pe o reclamă-n geam postată:
Avem coșciuge la promoție...
Grăbiți-vă – ofertă limitată!

Hoție transfrontalieră

Hoți ca la noi, în București,
La Roma, la Paris găsești,
La Londra, Bon, oriunde vrei
Și tot de-ai *noștri* sunt și ei!

EPIGRAMIȘTI NEMURITORI

Căsnicie

Un fiasco, întrucât
Soarta lor e hotărâtă:
Ea îi ține de urât...
El o ține de urâtă.

Ioan POP

Adaptarea unui hit

Săraci noi suntem, din păcate,
Și-aleșii noștri n-au rușine,
Ne mint întruna prin palate...
Oficial... c-o ducem bine.

Ion GROSU

Adevăr istoric

Din al istoriei cuprins
Un lucru sigur se constată:
Eroul poate fi învins...
Dar lașitatea niciodată!

Mircea C. DINESCU

Idilă pe podul mincinoșilor

Sus pe pod, seducătorul
Fete-i declară amorul
Și-au continuat isprava...
În tufișul din Dumbrava.

Valerian LICĂ

„Cina cea de taină”

Frescă venerabilă
Și inestimabilă,
Toate despre ea se știu...
În afară de meniu.

Nelu QUINTUS

Psihiatrul și pacienta

După-o cură serioasă,
Precum bârfele o spun,
Ea plecase sănătoasă...
El rămase cam nebun.

Geo OLTEANU

Despre poeți

Despre poeți spunea, odată,
Un mare critic, precizând,
Că dâșii nu mor niciodată,
Ci doar se nasc din când în când.

Nicolae NICOLAE

Nuanță definitorie

Peste tot se-nalcă dreptul,
Visul ți se năruie,
Nu renunță înțeleptul,
Dar și prostul stăruie!

Stelian IONESCU

Unui ciubucar

Când ciubucarul, în sfârșit,
A fost pe drept concediat,
Văzu că sursa de venit
E și o sursă de plecat.

NICOMAH

Unui jurist

Îmi place verva lui, la bară,
Și stilul ce l-a consacrat,
Cu precizarea necesară:
Să nu fiu eu cel apărat.

Gheorghe PENCIU

Unui om politic

Pe cât îl vezi de combativ
Și cum vorbea mai dinainte,
Te uiți la el admirativ:
Ce minte, domnule, ce minte!

Paul DUMITRESCU

Filozofie

Destinu-acesta e nedrept,
Sucit mai e al vieții rost:
Te naști frumos, te naști deștept
Și mori apoi ca orice prost.

Alexandru CLENCIU

VIORICA VOICESCU

Unui flecar

După cum vorbești, ești sigur
Că te-admiră altruiștii,
Dar în gura ta, te-asigur,
Se mai uită doar... dentiștii!

Recăsătoritul

Convingător jurase el,
Că-n noua lor familie,
Va fi și tandru, și fidel...
(Era întâi aprilie!)

Confuzie

– Să te-nțeleg îmi vine greu:
Deși galant și educat, Am face-o,
Nu știu de ce mă minți mereu?!
– Ei, draga mea, sunt avocat...

Din greșeli se-nvață

L-a înșelat recent cu vărul
Vecinului și, Doamne Sfinte,
Ce-o mai bătu, să țină minte,
Să nu mai... spună adevărul!

La aniversarea soției

– Iubita mea, ce urmărești?
La vârstă tot întinerești,
Azi-mâine ai s-ajungi copil...
Și mă acuzi că-s pedofil...

Dezmințirea premierului

– Sunt simple zvonuri! Nu știu cum
Dați credit firilor limbute!
Benzina n-o scumpim acum,
Ci peste 60 de minute!

CĂTĂLINA ORȘIVSCHI

Prima greșeală

Când izgonit din Rai a fost Adam,
Pe Eva să o ia avu ideea.
Dar minte de avea, măcar un dram,
Lua tot Raiul și lăsa femeia!

Cocoșul

El cântă zi de zi în zori;
E-nconjurat de admirații.
Mai sare gardul uneori,
La fel cum fac mai toți bărbații!

Rugămintea birocraților

O rugămintă, dacă ni-i permisă,
Doamne, pentru prima dată:
Ca-ntreaga masă de hârtie scrisă.
Să fie în bancnote transformată!

Subalternul

Ne face dumnealui dovadă.
Că nu-i bețiv și bea de-o vreme rar,
Deoarece n-ar vrea să-și vadă
Directorul în dublu exemplar.

Bărbatul erou

Deoarece n-a cutezat
Pe față soacra să-și atace,
El fi-va nominalizat
La Premiul Nobel pentru Pace.

Rugămintea unui chefliu

Să nu-mi iei, Doamne, vinul de la gură
Și pentru asta, eu o rugă-ți fac:
Pe lângă vii, din vin să faci un lac
Și-n jur să pui șoseaua de centură.

Caleidoscop epigramatic

Definiție

Epigrama-i doctorie,
Cu efecte felurite;
Doctor Elis o prescrie,
Însă nimeni nu o-nghite.

Florian ABEL

Unor epigraמיști

Autori surprinși pe panta
Lunecării-n nefiresc,
Obsedați să prindă poanta,
Mai întâi... o chinuiesc.

Constantin CRISTIAN

Soției

Te văd în fiecare zi
Izvor de bucurie,
Și, Doamne, cât te-aș mai iubi...
De nu mi-ai fi soție!

Eugen ALBU

Aspirație

Muncește omul de transpiră,
Și truda lui e ca un drog:
Când toată viața lui aspiră
Să aibă-un falnic... necrolog!

Ion CUZUIOC

Unui șef răutăcios

Șeful când mi-apare-n față...
Să nu-mi facă iar un rău,
Mă închin (c-așa-i în viață)
Până la nivelul său.

Gheorghe BĂLICI

Venind de la pescuit

Un pescar vestit, cu faimă
Și dotări de mare clasă,
A descoperit, cu spaimă,
Că i-a tras nevasta plasă

Valentin DAVID

De-ale modei

Câte-o damă de calibru
Poartă foarte mari cercei,
Ca să țină-n echilibru...
Golul dintre ei.

Corin BIANU

La interviu

De are o calificare,
Am întrebat-o-n ton vivace,
Iar dânsa a răspuns că are...
Și a-nceput să se dezbrace.

Dan CĂPRUCIU

Patului meu

Te-am părăsit în nopți pustii,
Te-am căutat în nopți de-amor...
Prieten intim, doar tu știi,
C-am fost și prinț și cerșetor.

Vasile Til BLIDARU

Sătenii la joc

Când sărbătoare e în sat
Și cântă pe tăpșan lăuta,
Ei joacă hora legănat
Și unii-nceput apoi bătuta!

Sorin COTLARCIUC

Unui accidentat pe șosea

A fost lovit destul de tare,
Dar nu s-a văietat defel,
Pân-a trecut și o Salvare,
Cu girofaruri... peste el!

Grigore CHITUL

Trăiesc și-acum o mare dramă,
Cu adevărul față-n față!
Eu stau adesea jos, în cramă,
Da-i greu de scos la suprafață!

Gh. CONSTANTINESCU

Caleidoscop epigramatic

Beția – definiție

Duh de vie,
În butoaie,
C-o tărie
Ce... te moaie!

Eugen DEUTSCH

Viclenie

Cu anii n-am făcut risipă,
Dar timpul e așa perfid...
Când vreau să îi mai fur o clipă,
Mă și condamnă cu un rid!

Florina DINESCU

Comerț cu organe

Organele ce s-au vândut,
O spun c-un zâmbet trist,
Sunt: un rinichi, deja pierdut...
Și-un polițist.

Mihai FRUNZĂ

Gâsca

În al vieții portofoliu
Se înscrie c-un rateu:
A salvat un Capitoliu,
Ca s-ajungă în pateu!

Laurențiu GHIȚĂ

Restitutio in integrum

În moșteniri cu tărăboi,
Învăluite de mister,
Se dau și casele-napoi...
Din fața celor ce le cer.

Alexandru HANGANU

Purtătorii de cuvânt mint?

De acord eu nu prea sunt,
Ba susțin cu fermitate:
Purtătorul de cuvânt
Minte cu... sinceritate.

C. IURAȘCU Tataia

Soțul

Când spăl, soția-i bucuroasă
Și peste poate de fudulă,
Că are, în sfârșit, în casă
Mașină de spălat cu... Bulă!

Mihai MOLEȘAG

Nedumeriri

Rămân adeseori uimit
Când văd ceva de necrezut:
Ori vremurile s-au grăbit,
Ori timpul nostru a trecut!

Gavril MOISA

Înțelepciune

Mă dojenește cu temeii
Ca o cunoscătoare:
– Nu te uita după femei,
Că toate-s... trecătoare!

Marian DOBREANU

Nuanțe

Unii umblă, mai întâi,
Să își facă-un căpătâi.
Alții, fără de sfială,
Doar după... căpătuială!

Petre GIGEA Gorun

Guvernanților

De autostrăzi le pasă
Că sunt foarte necesare,
Altfel n-ar putea să iasă
Hoții azi... la drumul mare.

Ioan MORARU

Ce ticălos!

La masa după-nmormântare
Amicii-și spun, strâmbându-și nasul:
– S-a prăpădit în Postul mare...
Să iasă ieftin parastasul!

Dan NOREA

*Caleidoscop epigramatic***Unui „mic magnat”**

Și-a făcut mausoleu
Chiar la Belu, ăst pigmeu!
Când o fi și-o fi să moară...
Fie-i marmura ușoară!

*Gh. SUCIU***Aleșii uită de alegători**

Chiar de scrie prin ziare,
Că nu-i doare de mulțime...
Eu, din contră, cred că-i doare...
Dar în locuri mai intime.

*Ioan TODERAȘCU***Atracție**

Remarcat de o blondină,
În rochița scurtă, cloș,
Pielea-mi este de găină,
Iar mândria... de cocoș.

*Nicolae STANCU***„Tatăl nostru”**

Tatăl nostru de la Nana,
Meșter în previziuni,
Pentru noi Tu ești „Icoana
Făcătoare de minciuni.”

*C. TUDORACHE***Flatarea**

Interesată-ntotdeauna,
E-o formă de asalt verbal,
În care-nlocuiești minciuna
Cu adevărul parțial.

*Gheorghe ȘCHIOP***Mărirea pensiilor**

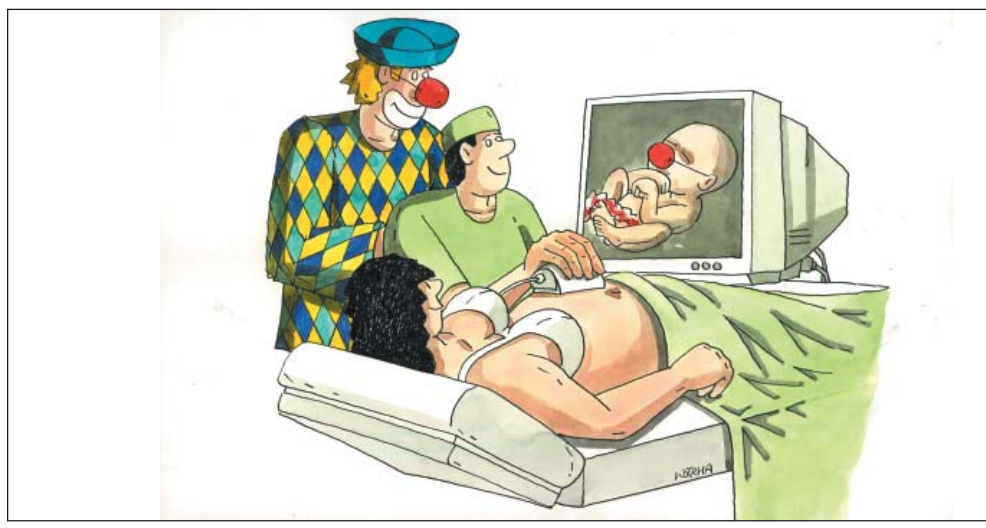
Pensia, din știri recente,
Îi va crește lui bunicu',
Cam c-o sută de procente...
Deci, se va dubla nimicu'.

*Ionuț ȚUCĂ***Adevărurile mele**

În aceste vremuri grele,
Adevărurile mele
N-au nici blănuri și nici țoale,
Stau ca toată lumea...goale.

*Efim TARLAPAN***Soțului alpinist**

E-ngrijorat de-o săptămână,
Că i-a intrat o „coardă” -n mână,
Dar n-o văd bine nici pe ea...
De va intra în mâna mea...

Violeta URDĂ

Caleidoscop epigramatic

Regrete

N-am un ban în bănci, vă jur,
Nici mașini și nici palate
Și nici n-am de gând să fur...
Că n-am nici imunitate!

Nichi URSEI

Paradox

Vine toamna, prin livadă,
Frunze-ngălbenite pică,
Zilele încep să scadă,
Prețurile se ridică

Ica UNGUREANU

Toamna

E timpul când îmbracă țara
Culori ce-au fascinat poeții
Și când se umple iar cămara
Cu... mucegai pe toți pereții.

Vasile VAJOA

Unui cuplu profesional

În al vieții lor amurg,
Dânsul e un... DEMIURG,
Tobă de filozofie,
Dânsa e... DEMI-URGIE!

Corneliu ZEANĂ

Poeții

Pe plaja literară-naltă,
Poeții sunt un soi ciudat
Ce se consumă laolaltă...
Dar se „mănâncă” separate!

George ZARAFU

Sub patrafir

Crezând ce spune Sfânta Carte,
Există viață după moarte.
Dar lămurește-mă, părinte,
Precis e viață... și-nainte?

Viorica VOICESCU

Cerșetori ... în România

La cerșetori vedem, cu groază,
Un stil de-a dreptu' păcătos:
De nu le dai... te „operează”...
(La medici e taman pe dos).

Nae Bunduri

Evoluție

Privatizarea m-a corupt
Dar tot încerc să cred în ea;
Impozitele m-au cam rupt...
Și m-aș cam desprivatiza !

Viorel MARTIN

Vinurile românești

Faima lor a dat ocoale
Peste nouă mări și țări...
(O afirm pe-această cale
Și-o confirm pe trei cărări!)

George PETRONE

Femeia – Definiție

E ca un zvon de primăvară,
Este ființa mult dorită.
E mai ceva ca o comoară,
Atunci când e descoperită!

Virgil PETCU

Indignare

Peste tot, cu critica,
Umblă struțul supărat,
Că românii i-au furat,
De un timp... politica!

Eugen POP

Ponta vs Iohannis

Ponta a făcut, la cursuri,
Exerciții valoroase,
Pentru dicție-n discursuri:
Șase sași în șase... case!

Dan PRUNDOIU

Viitorul țării

Pentru țară, silitorul,
Ce-i la școală premiant,
Reprezintă viitorul
... emigrant.

Ștefan Cornel RODEAN

Păcatul vechi

L-a invitat o preafrumoasă,
Și s-a simțit, cu-adevărat,
Bărbatul ca la el acasă...
Atâtea vase a spălat...

Ion RUSE

EUGEN ALBU**MOTIVAȚIE**

Buchisesc pe bănci țigani
Să cunoască bine banii,
Mărcile la limuzine
Și cerșitu-n limbi străine.

COTIDIANĂ

Discutau niște țigani
La o bere-ntr-o speluncă:
(H)auzitați mo, că bani
Se pot face și prin muncă?...

NEDUMERIRE

M-a întrebat cândva un om,
Ce naiba e romtelecom?
Și i-am răspuns în propriu-mi stil,
Țiganul cu telemobil.

AZI ÎN ȚARĂ

Avem și regi și împărați
Plini de valută și de lei
Dar banii lor chiar de-s splălați
Nu-s cu nimic mai albi ca ei.

MĂRIRE

În luxoase limuzine
Și-mbrăcați cu toate fine,
Dacă n-ar fi plini de bani
Nici n-ai zice că-s țigani.

POEZIE UMORISTICĂ

Rubrică realizată de Titi TUDORACHE

Fabula merelor

Pe-ntuneric și răcoare,
 Stau pe poliță, în beci,
 Mere multe, coapte-n soare,
 Numărate... cam treizeci.

Douăș'nouă dintre ele,
 Lângă doi pereți mai reci,
 Palide și mărunțele...
 Parcă dorm un somn de veci.

Numai unul, cel mai mare,
 Roșu, mândru și vivace,
 Toată ziua n-are stare
 Și gurița nu-i mai tace.

„Bre, suratelor, trezirea!
 Zice mărul cel fălos,
 Că și voi aveți menirea
 Pentru gust și chiar miros!”

Nici nu apucă să-și gate
 Vorba, mărul lucitor,
 Că din coaja lui, prin spate,
 Apăru... un viermișor.

Iar atunci, frumosul măr,
 Drept la inimă rănit,
 Mai aproape de-adevăr,
 Într-o clipă... s-a zbârcit.

MORALA-i limpede și clară:
 În urma unor analize,
 Sunt mulți - frumoși pe dinafară,
 Iar înăuntru... cu surprize!

Nae Bunduri

PRECIPITATA

S-a întâlnit c-un domn pe strada mare,
 Având și ea noroc o dată-n viață,
 Prea bine nici nu l-a văzut la față,
 Dar acceptă să meargă la plimbare.

El, mulțumit, i-a spus că e isteasă,
 I-a dat, ca drept avans, o sărutare,
 Fiindcă mult dorea să se însoare,
 Când a văzut că traiul nu-l răsfăț.

A fost o nuntă ca-n povești, se spune,
 Cu invitați, de nu-ncăpeau la masă,
 Și se-ntreceau în daruri barosanii...

Alesul, când văzu așa minune,
 Râdea pe sub mustața lui stufoasă,
 Iar, în final, a și fugit cu banii.

Vasile Larco

RONDELUL PRESEI COTIDIENE

Se dedică politicianului care a
 consacrat sintagma:
 „O anumită parte a presei”
 O anumită parte, pe care-o bănuieți,
 Din cei ce scriu gazete, în loc să stea
 pe tușă,
 Își moaie pana stearpă în smoală și-n
 cenușă,
 Stâlcind fasonul țării ca niște nesimțiți.

Le vără „Licuriciul” dolarii pe sub ușă,
 Că sunt vânduți lui „Chioru”, sau de
 iudei nămiți,
 O anumită parte, pe care-o bănuieți,
 Din cei ce scriu gazete, în loc să stea
 pe tușă.

Ceialți sunt virtușii, de patos bântuiți,
Umblând cu busuiocul și-agheas-
ma-n căldărușă,
Îi scarpină pe burtă, îi gâdilă sub gușă,
Pe mahării puterii, pupându-le, smeriți,
O anumită parte... pe care-o bănuți!-

George Petrone

LA CLUBUL EPIGRAMIȘTILOR

Găsim aici doar suflete alese,
Mai mature sau tinere condeie,
Ce scriu de zor catrene spontanee,
Pentru umor sau alte interese.

Se-ocupă de cei vii și de decese,
De fapte, caractere, de femeie,
În patru versuri scriu o epopee
Cu ariviști, cu leneși, cu metrese.

Din când în când fac între ei dueluri...
Cu epitete scrise-n multe feluri,
Cu vers acid și poante piperate;

Se-mpung din joacă, fără alte țeluri,
Sunt între ei războaie simulate
Și chiar mâncătorii adevărate!

Geo Olteanu

SONETUL VIEȚII DE DINCOLO DE MOARTE

În viață ce-am făcut mi-a mers pe dos...
Sortit să trag din greu și să transpir,
Nu m-am ales cu niciun chilipir,
De parcă l-am ucis eu pe Christos!

Falit, făr-o lețcaie la chimir,
Din ce-am durat n-am tras niciun folos!
Am fost cotate molâu și janghinos
Și m-au luat destui la hai sictir!
De-aceea, Doamne, zic: De mi-ai sortit
O altă viață dincolo de moarte,
Așa cum este scris în Sfânta Carte,

Ori ai ceva mai fain de oferit,
Ori de-i la fel ca viața actuală...
Zău că-i păcat de-atâta osteneală!
George Petrone

GRAVITAȚIE

Nu este rău să știi cam unde-i locul
Pe care ți l-a hărăzit destinul,
Că altfel o să simți din plin pelinul,
Pe care ți-l servește nenorocul.

Când cei de la Putere își fac plinul,
Să nu-i insulti spunând să-i ardă focul...
În viață să iubești mai bine jocul,
Iar dincolo de nori să vezi seninul.

Mai bine este să nu-i bagi în seamă
Și, chiar în ziua când ești prost dispus,
Să nu le spui atunci ceva ... de mamă!

Deci viața să n-o iei în serios,
Că dacă scuipi spre cei ce sunt mai sus...
E riscul mare... când tu ești mai jos!

Gheorghe Leu

Rondelul fericirii amăgitoare

Cum o duceau Adam și Eva-n Rai?
Există probe că aveau de toate:
Se îndopau din merele furate,
Purtau o frunză sub buric, drept strai.

A, că dormeau și prin boscheți, se poate,
Da' ce, matale astă grijă ai!
Cum o duceau Adam și Eva-n Rai?
Există probe că aveau de toate.

Sub comuniști nu tot așa trăiai?
Umblai cu fundul gol, n-aveai bucate
Și mai pupai și mâna pân' la coate
Partidului iubit, că o duceai
Cum o duceau Adam și Eva-n Rai!

George Petrone

EXPRESUL NU OPREȘTE LA MIZIL

după George Ranetti

Doream de când eram copil,
Expresul chiar de nu oprește,
S-ajung cândva și la Mizil,
Iar astăzi visul se-mplinește.
Sunt mândru și la adăpost,
Cum nimeni nu mi-a stat în cale,
Că-s la Mizil, pe unde-au fost
Ranetti și Caragiale.
Dar pe Expres nu dau un ban,
Să-l tot salute impieगत,
Căci eu, vremelnice mizilean,
Prefer să iau acceleratul.
Un tren de marfă, personal,
Alegerea-i subiectivă,
Orice vehicul, chiar banal,
Drezină, sau locomotivă...
Deci, călătorule iubit,
Mijloace sunt, pe îndelete,
Confortul nu e diferit,
Diferă... prețul la bilete.

Vasile Larco

Fabula țuicii de mere

Țuica tare – într-o noapte
Discuta, în plină cramă,
Cu treizeci de mere coapte,
Din butoiul plin de zeamă.

Spuse dânsa, cam hilară,
Sub șiragul de mărgele:
– Eu sunt limpede și clară,
Voi, cam tulburi și cam rele !

Deci... surate, vă reneg
Și pe voi nu dau un pai,
Nici pe neamul meu întreg...
Ce miroase-a mușegai !

Iar atunci, un măr mai mare,
Cu sfială îi șopti:
– N-ai fi tu atât de **tare**,
Dacă noi... n-am putezi !

Însă vremea iute trece,
Anul Nou apare iară,
Și cum gazda își petrece,
Face țuica... să dispară.

A fost MORALA cam nefastă,
Când mărul spuse o butadă:
– Decât s-ajung o țuică **proastă**,
M-aș prefera... o marmeladă !

Nae Bunduri

Rondelul epigramei bune

Destule epigrame bune
Apar pe scena românească,
Menite-n tare să lovească
Și nu din coadă să răsune.

Dospite-n pulbere cerească,
Mustind a fină-nțelepciune,
Destule epigrame bune
Apar pe piața românească.

Și, cu răbdare bătrânească,
Ce de la sine multe spune,
Cumînți i-așteaptă să se-adune
Pe cei dispuși ca să citească

Destule epigrame bune...

Ionuț-Daniel ȚUCĂ

SONET DE IMAGINE

Azi în favoarea limbii noastre-i scorul,
Demersul este în desfășurare,
În facultăți și-n școli elementare,
Vorbirii românești i-e viitorul.

Comunicarea e înălțătoare,
O stăpânește bine-ntreg poporul,
Și ghid și scut ne este „tricolorul”,
Frâu liber dându-i limbii literare.

Se circulă prin Europa toată,
Opreliști nu mai sunt nici la hotare,
Dar e păcat și-un gust amar își lasă...

Când vezi pe strada mare-o cerșetoare
Vorbind în limba ei, de mulți uitată,
Sfidându-i pe românii de acasă.

Vasile Larco

Rondelul justiției eficiente

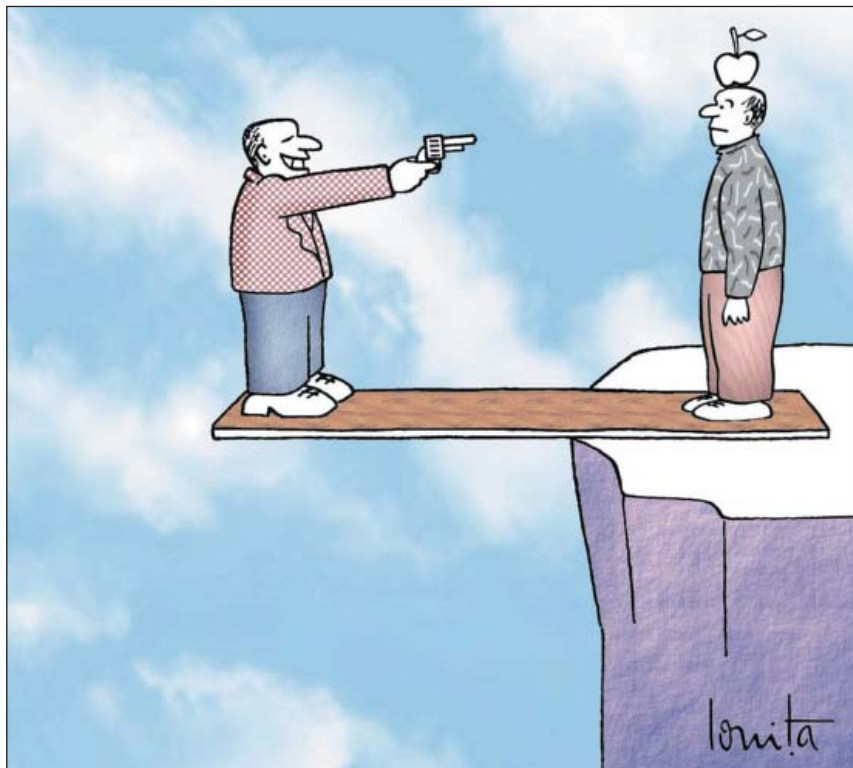
Justiția își face datoria,
Chiar și-n harababura de la noi
Și-oricine e cu legea în război,
Se-așteaptă să înfunde pușcăria.

În vremea când corupția e-n toi,
Iar mulți escroci sufocă România,
Justiția își face datoria,
Chiar și-n harababura de la noi.

Executând din șapte ani vreo doi,
În care află ce e boieria,
Șmenarul părăsește „colivia”
Și-și ia-ndeletnicirile-napoi.

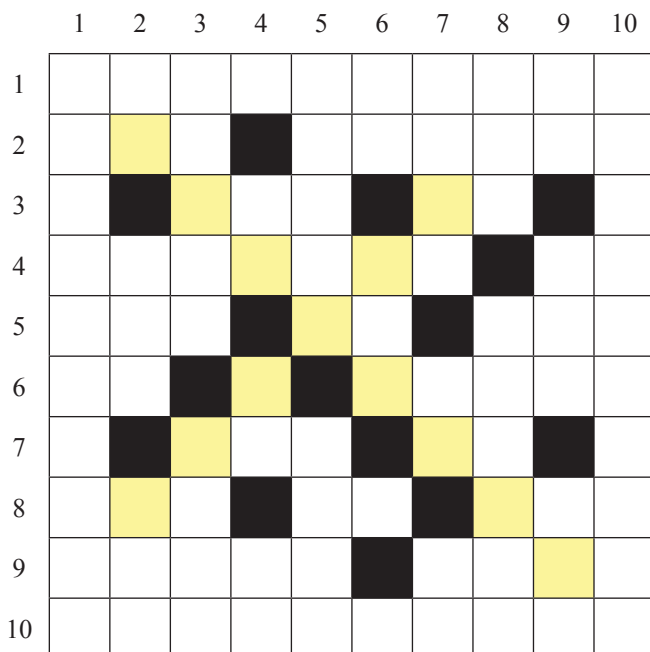
Justiția își face datoria...

Ionuț-Daniel ȚUCĂ

„LUMEA EPIGRAMEI“... BUZOIENE!

(fantezie)

ORIZONTAL: 1) Strânge pentru sine. 2) Dromader – Potecă. 3) Vârful... capului – Muget incipient! 4) A restitui – Întrebarea curiosului. 5) Figură geometrică – Rât gol – Grena deschis. 6) Suprafața mării! – Vârstă cunoscută. 7) Nedefinit în mulțime – Nor gol! 8) Poftă de joc – Elev atemporal! – Face cât trei. 9) Îngălbenește la față – „Articol” de presă. 10) Dă în boală (pl.).

VERTICAL: 1) Ține cărți vechi. 2) Găsite la intrarea în canal! – Vine cu precipitații – Atracție feminină. 3) Arie mai puțin cunoscută – Înmulțește peștele. 4) Volum mic – Golan marginalizat – Căluț din... Banat! 5) Pus pe rol – Grădină acoperită. 6) Soarele piramelor! 7) Se încurcă în război. 8) Lac de munte – Specie de pescăruș. 9) Stau la cort! – Locul unei dureri închipuite – Soarbe din troc. 10) Ajungere ca mai înainte.

P.S.: În căsuțele rasterate veți descoperi numele celor două cenacluri ale epigrafiștilor buzoieni.

Nelu VASILE, Turburea, Gorj

DAN CĂPRUCIU**Înjosire**

De ce, amice, ne-ai ascuns,
Că după-al școlii epilog,
Atât „de jos” să fi ajuns,
Că te-ai făcut ginecolog?

Temere

Acea duduie îngâmfată
Nu are teama cea mai mică,
De boli, viol, de hoți, de tată,
Ei doar de barză îi e frică.

Mică răutate

Ieri, vecinei, înciudat,
Noaptea i-am făcut-o varză,
Căci în visul ei intrat
Am venit în chip de barză.

Robot feminin

Salonul de inventică
Succes de marcă azi avu;
Femeia autentică
Întotdeauna spune... NU!

Emancipare

Fetița mamei, frumușica,
E-o fată bună și zglobie,
Atâta doar că păsărica
I-a cam scăpat din colivie.

Ajutor prețios

Ca vecin e-un om de bine,
Dovedește strașnic zel:
Ce nu știu eu despre mine,
Aflu totul de la el.

GHEORGHE GROSU**(Epitafuri)****Unui gestionar**

Zace în acest mormânt
Unul – fost gestionar ;
Lipsa lui de pe pământ
Nu-i o lipsă-n inventar!

Liniște

Fraților, vă rog din nou,
Să pășiți cât mai încet;
Doarme șefu în cavou
Cum dormea și-n cabinet!

Unui carierist

Aici zace-un oarecare,
Ce-a luptat ca un erou,
Și-a murit de supărare,
Că n-a fost șef de birou!

Unui bătaș

Sub această piatră mare
Potolit, se odihnește;
Nu vorbiți, vă rog, prea tare
Că-l treziți și vă pocnește !

Unui milos

Șade aicea adormit,
Un milos de felul lui
Pe Pământ ...cât a trăit,
N-a bătut măcar... un cui!

Dueluri epigramatice

Lui Viorel Martin

Ne înspăimântă viitorul,
Căci ne rezervă multe drame:
Acum, că ți-au tăiat piciorul
Cu ce mai scrii tu epigrame?

Laurențiu GHIȚĂ

Firesc

Desigur – este un eșec,
Să faci, din seva mea, un hap,
Dar ca să scapi de triplu-sec,
Evită s-o mai treci prin cap.

Nae BUNDURI

Prietenului meu, Laurențiu Ghiță

Nu fac scandal, nici nu mă plâng
Și nu-mi fac gânduri fel de fel;
Eu, chiar și cu piciorul stâng,
Tot scriu mai bine decât el!

Viorel MARTIN

Constatare

Cum iată, dubii nu încap,
Că nu-nțelegi al sevei rol,
Evit să te mai bat la cap
...că sună-a gol!

Gh. SUCIU

Amicului Nae Bunduri

Acum am înțeles de ce
Nici pana lui nu e mai trează;
Își trage seva din orice
...se distilează.

Gh. SUCIU

Recul

Acuma cred c-ar fi mai bine
Să terminăm aicea *show*-ul
Că de mai stai pe lângă mine...
Din capul tău aud ecoul!

Nae BUNDURI

Sfat, amicului Suci

Un sfat îți dau: Spre a crea,
Înmoaie-ți pana-n seva mea,
Să scrii și tu, măcar o dată,
O poantă... dublu rafinată!

Nae BUNDURI

Confratelui Nae Bunduri

De-am fi ca tine toți – susțin
Părerea că, oricum am lua-o,
Pe Dunăre de-ar curge vin...
În două zile am seca-o!

Constantin TONE

Mă conformez, dar...

Amice, vreau să-ți fiu pe plac
Și pana-n seva ta mi-o-nec,
Dar orice scriu și orice fac
Îmi iese numai... triplu-sec!

Gh. SUCIU

Remediu

Când Dunărea o voi seca
Și voi avea senzații grave,
Să nu te sperii dumneata...
Că mă voi drege pe „Tărnave”!

Nae BUNDURI

Pretenție

Cum nu sunt sperios, nici laș,
Dar săritor la o adică,
Cu-același scop te rog să-mi lași,
O parte din Târnava Mică!

Constantin TONE

Urmări

Când apar „tonifiat”
Soața mea mă agrează,
Că m-așez direct în pat...
Și-apoi știi tu ce urmează!

Constantin TONE

Circumspecție

Târnava Mică,-n ajutor
Ți-o dăruiesc de la izvoare
Dar cum te știu cam „săritor”
Mi-e că te-arunci la aia mare!

Nae BUNDURI

M-am prins

Fac rabat de orice stare
Și indiferent ce oră-i,
Când e vorba de culcare,
Știu ce faci, că și eu sforăi!

Nae BUNDURI

Lui C. Tone, pentru anemie

Când e vorba de un leac,
Pentru betșugul cronic,
Lui Costică Tone-i plac
Vinul vechi și versul „tonic”.

Nae BUNDURI

Nae nu s-a prins

Când ne-ntindem la culcare,
Ceea ce mai sus ai zis,
Este drept – și ca atare,
Fac o dragoste... de vis!

Constantin TONE

Pentru a ta liniștire

Bagă bine în urechi
Și gândește științific:
Cum sunt cronic, n-am vin vechi,
Prin urmare ... mă „tonific”!

Constantin TONE

Consecință

Pun cu tine rămășag
Pe o sticlă de „Muscat”,
Că te-ntreabă soața-n prag:
Iarăși vii... „tonifiat”?

Nae BUNDURI

Proză scurtă

MICI, DAR ALE DRACULUI !

La popă: Plec într-o expediție, în Sahara. Pot lua numele Domnului în deșert?
Când toată lumea lupta pentru *neatârnare*, el s-a spânzurat.
Purta bluză, dar nimic pe sub ea. La fel și pălăria.
Fusta ei era așa de scurtă, că depășea orice măsură.
Mamă, cum să amân căsătoria 2-3 ani? Cât crezi că poate o femeie ține o sarcină?
Printr-un aranjament orchestral, saxofonistul a fost dat afară.
Băteau mulți la ușa ei, că doar nu era ușă de biserică.
La turnarea filmului „Fecioara”... s-a rupt pelicula.
S-a plâns că, de un timp, soțul ei doarme neîntors. Neîntors acasă.
De când a aflat cum a apărut femeia, îl caută pe Adam să-i rupă coastele!
Din două vorbe, se și căsătoriră (Da și Da). După, Da-urile au persistat: *da* și *el, da* și ea!
O fi soțul capul familiei, dar pe mine nu mă duce capul.
Stând la coadă, femeile au format prima coloană sonoră.
Ieri seară, în zona *Babagdad*, a avut loc o întâlnire la nivel înalt, între două avioane supersonice.
De câte ori mă las transportat de gânduri, mă trezesc peste graniță!
Dacă anul acesta vor fi alegeri libere, eu aleg Elveția!
În caz de dureri reumatice, nu vă lăsați. Puneți osul la muncă!
De peste hotare. Astăzi, peste hotare au mai trecut 700 de români.
Permutări la stadion: arbitrul aleargă, publicul fluieră și fotbaliștii rămân spectatori.
Prietene, am jurat să împărțim și bucuriile, și necazurile. Tu de ce nu te însori?
Păcat de el! și bunicii, și străbunicii lui au atins suta. El mergea doar cu 98 la oră.
Melcul: auzi, secolul vitezei!
Gazda, către invitatele la Revelion: spuneți-mi dacă mai lipsește ceva de la masă, că nu vreau să aflu mâine tot cartierul!
Cei doi cheflii au mers, un timp, ținându-se de gât. Apoi s-au luat de beregată.
Horoscop valabil pentru toate zodiile: veți avea necazuri financiare!
Pocker în familie: copilul avea 3 de 10, tatăl 2 dame, mama, un valet, bunica 2 popi.
Și sticlele pot deveni victime ale alcoolului. Nu vedeți cum zac, goale, prin șanțuri?
Vrând să se extindă, patronul își deschise o stație de benzină și una de îmbuteliere a gazului. I-a venit ideea, așa, ca o scânteie. Și de 2 zile, sunt unități cu foc continuu.

Se spune că vecina de lângă casă niciodată nu te lasă. Nu-i adevărat, pe mine mă mai lasă, din când în când... Am jucat șah cu ea: i-am cedat nebunul și ea, 2 ture! Caut cojoc damă, mărimea 42-44 de ani.
Gospodarul își face vara sanie și iarna...o pune pe foc.
Cumpăr urgent metru de lemn, indiferent de lungime.
Închiriez cameră la o fată. Goală și cu încălzire centrală.
Nu credeți în existența găurilor negre, fără materie? Pipăiți-vă buzunarele!
În clasa I, când am făcut primele *bastonașe*, tata mi-a zis: „Băiete, gata cu școala! Poți să te faci polițist!” „Doamne, dar până acum, cu ce le iubeai?” „Dacă zici că mă iubești ca lumina ochilor, de ce nu stingi lumina?” „E timpul să renunți la femeii”, mi-a spus o femeie, după o noapte petrecută cu ea... I-am dat o palmă. La a doua s-a supărat, zicând că e la...second hand.
„E timpul să întoarcem foaia!”, zise brutarul, către patiser.
„Ai fost vreodată angajat?” „O singură dată, într-un accident de circulație.” Ca pieton, din păcate...
Când m-am născut, am rostit: „Doamne, prin ce-am trecut!”

Ananie GAGNIUC

VASILE LARCO

Popor de pripas

Dorit-au cei cu păru-n vânt,
Vecinii noștri, bată-i Sfântul,
Să fim cu toate „la pământ”...
Și-acum ne cumpără pământul.

Entuziasm marin

Pe faleză, la agapă,
Zice-un leneș înspre ziuă:
Doamne, cât amar de apă...
Bună de „bătut în puiă”!

Oratorul oportunist

Când prileju-i iese-n cale,
Urmărind mereu destinul,
Omul, și prin vorbe **goale**,
Va-ncerca să-și facă **plinul**!

Scandal familial

Afirm direct, așa mi-e felul,
N-am obiceiul să o scald:
Când ea e iute ca **oțelul**,
El „bate **fierul** cât e cald”!

Tactica oportuniștilor

Când n-au succese și-s flămânzi,
Se-ndreaptă înspre ași în grabă;
Le rupe **lanțul** de izbânzi,
Găsindu-le **veriga** slabă.

Oportunistul

Îți intră-așa precum căpușa
Sub piele, să-și atingă țelul,
Știind când să-ți deschidă ușa,
Iar mai apoi și... portofelul.

CONSTANTIN TUDORACHE

Love story

Mânați de mercantile năzuinți,
Au parafat iubirea lor cea mare;
Ea se vindea pe treizeci de arginți,
Iar el vânduse... treizeci de vapoare.

Dilemă

Spre cerul cu margini de-azur
Privesc și nu știu ce să fac:
Un drac mă-ndeamnă ca să fur
Și-un înger mă ține sărac.

Dezamăgire

Trăind mereu cu spirit răbdător,
Dezamăgirea turmei e deplină;
În așteptarea „Marelui păstor”
Au apărut... ciobanii de duzină.

Elena Udrea reclamantă la A.N.I.

Cu Băsescu șef de stat
Și Cocoș la cap de mese,
Doamna Udrea s-a aflat
În conflict de **interfese**.

Fabula imposturii

E foarte neplăcut și nefiresc,
În lumea animală, bunăoară,
Să te consideri *câine ciobănesc*,
Când ai statut de... *javră ordinară*!

Schimb de locuință

Până rodesc a doua oară merii
Și se mai duce pe pustiu gâlceava,
Dau casă, cu etaj, în Primăverii,
Pe-o cameră de studiu la Jilava!

„Trecători” și trăitori... pe sub poalele Tâmppei**Sfat creștinesc**

Nu strânge averi, creștine,
Căci cu banii nu te-ngropi,
Să ai bani doar de tămâie,
De cinci scânduri... și de popi!

Anton Pann

Femeia, azi

„Poale lungi și minte scurtă!”
I s-a zis când n-avea carte,
Astăzi, poalele-s sub burtă...
Și nici mintea nu-i departe.

Nicolae Dărăbanț

Sfat

Trăind vremelnic pe pământ,
Ești prea îndepărtat de stele,
Dar, suflete, nu-i un cuvânt
Să nu te-nalți până la ele.

Șt. O. Iosif

Minciuna

O fi o cheie-n paradis
Spre cucerirea mărului,
Dar cine-ar renunța la vis...
De dragul adevărului?!

Ludovic Hențiu

Unui epigramist

Epigrama-ți făr-de rimă
E de duh așa lipsită...
Că, deși e anonimă...
Mie-mi pare iscalită.

Cincinat Pavelescu

La alegerea primarilor

Destui țărani sunt în dilemă,
Pe cine să aleagă-n sat;
Eu cred că nu-i nicio problemă...
Mai sunt destule de stricat!

Stelian Ionescu

Mie, însumi

Când îl privești așa de chel,
Nu-i Cincinat... e Cincinel;
L-ascuți și zici atunci mirat:
Nu-i Cincinel, e Cincinat?

Cincinat Pavelescu

Unor sponsori

Din spirit pur gospodăresc
Și procedând cum se cuvine,
Ei când donează urmăresc
Doar o... (a)facere de bine.

Corneliu Păunescu

Cocoșul

Un mândru herald viguros,
Ce-i calcă pe toți în picioare,
S-anunțe în stil belicos,
Că vine și Regele-Soare.

Mirel Gabor

Cartea

Fac o constatare-n trap,
Chit că pare desuetă:
Cel deștept o bagă-n cap,
Iar nărodul... în servietă!

C-tin Popescu Făget

Pictură abstractă

E un peisaj sau e stihia
Furtunilor ce-nfruntă marea?!
O fi portret sau...e hârtia
În care-a-mpachetat mâncarea!

Mirel Gabor

„Suporterii”... la mondiale

Dragi români, acum e clipa
Să ne-ncurajăm echipa!
Vasăzică iau comanda:
...Hai, Olanda!

Dan Prundoiu

Categorii

Deși nutresc aceleași țeluri,
Actorii sunt de două feluri:
Mâncăți din ochi, de spectatori...
Mâncăți din vorbe, de actori.

Iarodara Nigrim

Unui arivist

Când cu șeful stă la masă,
E cu ochii doar pe jos:
Poate-i mulțumit și lasă
Dinadins să-i scape-un os!

Puiu Scărlătescu

Spre consacrare

Ajunse-n pragul disperării
Poetul cu ținută-aleasă;
Bătând la poarta consacrării,
I s-a răspuns: – Nu sunt acasă!

Grigore Chitul

Rugă

Din coasta-mi ai făcut femeia,
De-atunci, belele curg șuvoi;
Eu pace vreau și de aceea...
Dă-mi, Doamne, coasta înapoi!

Mihail Comaniciu

Unui confrate septuagenar

Ajuns acum la apogeu,
L-am remarcat ca tip pragmatic:
În pas cu timpul e mereu...
Ca orișicare... reumatic!

Gh. Constantinescu Geko

Ce m-a învățat viața

Suștin ce spun, că am motiv,
Pot să v-arăt dovada,
Când adevăru-i relativ,
Minciuna-și vâra coada!

Paul Curiman

Unui antialcoolic

Când beau și eu câte-un clondir,
În preajma lui încerc regrete,
Ba chiar m-abțin să și respir...
Ca nu cumva să se îmbete.

Gheorghe Suci

Unui chirurg

Cât a greșit în viață, pot
Să spun că altul n-o să poată;
Mai bine se făcea pilot,
Ca să greșească doar o dată.

Constantin Tone

Unui orator

Eu din discursul tău aștept
Idei mirifice de basm,
Dar să nu spui „oltean deștept“
Că sigur faci un pleonasm.

Maria Sturdza-Clopotaru

Aer curat

S-a trezit în zori de zi
Și-n răcoarea de afară,
Trage-n piept aer curat,
Dar și prima lui țigară.

Ioan Gliga

Cerșetori... în România

La cerșetori vedem cu groază,
Un stil de-a dreptu' păcătos:
De nu le dai... te „operează”...
(La medici e taman pe dos).

Nae Bunduri

Culmea servilismului

Un subaltern, din câți erau
la post, a întrebat stingher:
„Permiteți Șefu' să vă iau
O scamă... de pe caracter?”

Nae Bunduri

Erata pentru nr 11 al revistei.

Ne cerem scuze pentru două greșeli:

- 1) **La pag. 2**, la concursul „Alexandru Clenciu”, la tema „Crăciunițe” epigrama care a câștigat premiul întâi este de fapt a domnului Ion Micuț de la Rm. Vâlcea.

Vin de viață lungă

Când apă-n vin turna de zor,
Un cârciumar fu prins în poză;
Și-a spus că ține la popor
Și îl ferește de ciroză!

Ion Micuț

Panseu

O crăciuniță, în ajun,
L-a părăsit pe moș Crăciun
Că este doar un surogat,
Ea vrând un moș adevărat.

Ion Micuț

- 2) **La pag 28**, următoarele patru epigrame îl au ca autor tot pe domnul Ion Micuț de la Rm Vâlcea.

Minciuna

Noi știm că este doar un viciu,
În care mulți lovesc cu biciul;
Dar este pusă în valoare
De cei ce sunt la guvernare!

Ion Micuț

SMS idilic

Să știi, iubito, că mi-e dor,
Să facem ca pe vremi amor,
Dar văd că ție nu îți pasă,
Și de aceea sunt geloasă!

Ion Micuț

Moștenire literară

A scris în viață cinci volume,
Dar când din viață se va duce,
Îi va citi întreaga lume,
Doar epitaful scris pe cruce!

Ion Micuț

Deci putem să îi cerem de două ori scuze
d-lui Ion Micuț, ceea ce și facem.

Dezlegarea careului de cuvinte încrucișate: ACAPARATOR – NAR – CARARE – T – MOT – MU – D – INAPOIA – CE – CON – RT – MOV – AR – G – ETATE – R – INS – NR – N – INC – EL – TRI – AURAR – ZIAR – TRATAMENTE (AMPRENTA; NIGRIM).

Secretar de redacție: George **Zarafu**

Colectivul de redacție:

Eugen **Albu**, Corneliu **Berbente**, Corin **Bianu**, Vasile Til **Blidaru**, Iulian **Bostan**, Nicolae **Bunduri**, Grigore **Chitul**, Grigore Marian **Dobreanu**, Laurențiu **Ghiță**, Gheorghe **Grosu** (București), Nicolae **Ioniță**, Vasile **Larco**, Leonte **Năstase**, George **Petrone**, Maria **Sturdza-Clopotaru**, Constantin **Tudorache**, Nichi **Ursei**, Sorin-Gabriel **Vlad**.

Răspunderea pentru materialele publicate revine exclusiv autorilor.

Ilustrăm acest număr cu un grupaj de caricaturi realizat de

- **Lubomir Kotrah** (Slovenia) care semnează desenele de la: coperta 1, pag.3, 16, 17, 27, 32.
– **Nicolae Ioniță** care semnează desenele de la paginile: 8, 21, 25 și coperta 4.

Editura SEMNE

Str. Barbu Delavrancea, nr. 24, Sector 1, București

Tel./fax: 021.318.83.44

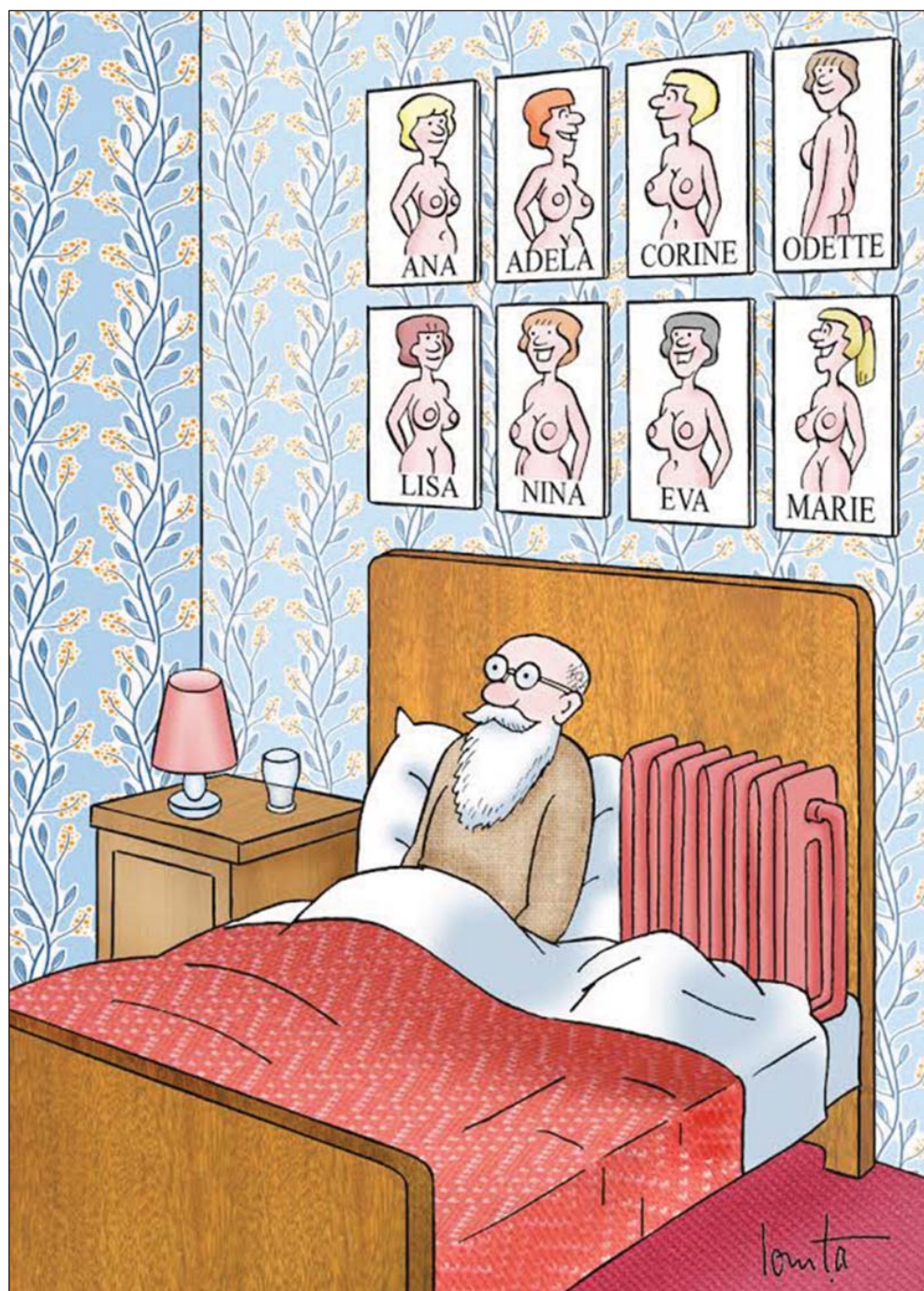
Adresă web: <http://www.semneartemis.ro>

E-mail: office@semneartemis.ro

Difuzare:

Tel./Fax: 021.311.49.36 ; 021.310.74.59

E-mail: difuzare@semneartemis.ro

ISSN 2069-3346

9 77206 9 334006 >